

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Pe rol este soluționarea cererii de apel formulate de către reclamantul, împotriva sentinței civile nr. ..., pronunțate de Judecătoria în dosarul nr. ..., având ca obiect fond funciar.

Dezbaterile asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție au avut loc la data de fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 396 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea soluției apoi pentru, apoi pentru azi, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cererea de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei probleme de drept, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. ... din a Judecătoriei ... s-a respins cererea formulată de către reclamantul, în contradictoriu cu pârătele Comisia Locală de aplicare a legilor fondului funciar ... și Comisia Județeană Maramureș pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, ca nefondată.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut în esență că reclamantul solicită obligarea pârătelor Comisia Locală de aplicare a legilor fondului funciar ... și Comisia Județeană Maramureș, la reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea sa pentru suprafața de mp, adică suprafața de teren de ... iugăre înscrisă în CF nr. ... număr topografic

Numita a formulat cererea de reconstituire înregistrată sub nr. în cuprinsul căreia sunt menționate suprafețele de teren: ha, ha, ha, ha.

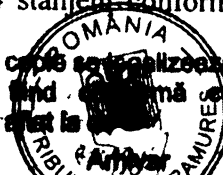
Reclamantul a arătat că, după decesul la data de a numitei a formulat cerere de reconstituire la data de, din cuprinsul căreia nu rezultă însă că ar fi individualizate terenurile solicitate, ci doar invocă un testament și dreptul de moștenitor după defuncta

Din perspectiva art. 8 alin. 3 și a art. 11 alin. 3 din Legea 18/1991, cererea de reconstituire formulată de către reclamant nu este completă întrucât nu menționează terenurile solicitate pentru reconstituire.

Prin cererea înregistrată sub nr., reclamantul a solicitat în mod expres reconstituirea terenului cu numărul topografic după autorul, fără a menționa numărul de carte funciară.

Din întâmpinarea depusă de către Comisia județeană Maramureș, a rezultat că reclamantul a solicitat în cadrul unui alt dosar cu numărul ... al Judecătoriei reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 28 iugăre și 494 stânjeni conform CF nr. ...

Prezenta copie este realizată
de noi, fiind certă că
originalul este la ...



număr topografic ..., în baza aceluiași cereri de reconstituire adresate comisiei locale de fond funciar și care sunt indicate mai sus.

Din considerentele sentinței civile nr. ... a Judecătoriei ..., definitivă prin Decizia civilă nr. ... a Tribunalului Maramureș, a rezultat că reclamantul ... este unic moștenitor al defunctei ..., decedată în data de ..., conform certificatului de moștenitor nr. ... eliberat de Notar de Stat ..., Notariatul de Stat Județul Cluj, în calitate de legatar universal. Defuncta ... a fost soția supraviețuitoare a defunctului ..., decedat la data de ..., iar acesta din urmă a fost fiul defunctului ..., decedat la data de ..., autorul după care reclamantul solicită reconstituirea dreptului de proprietate în prezenta cauză.

Reclamantul înțelege să dovedească dreptul de proprietate al defunctului ... prin înscrisul intitulat „Învoire” din, atestatul de dare și estimare nr. ... și certificatului nr.

În cuprinsul cererii de chemare în judecată, reclamantul a individualizat terenul solicitat, respectiv CF ..., nr top

Analizând CF ..., a rezultat că terenul a fost expropriat de către Statul Român, conform încheierii de carte funciară din data de Pe de altă parte, autorul ..., care a fost moștenit de către ... și care ar fi cumpărat terenul împreună cu ... de la ... și ... prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de ..., nu este proprietar tabular (f....).

Potrivit art. 17 din Decretul-lege nr. 115/1938, drepturile reale asupra imobilelor se dobândesc numai prin înscriere în cartea funciară. Același principiu era aplicabil și anterior datei de 12.07.1947, conform art. 431 din Codul civil austriac, aplicabil la data încheierii contractului de vânzare cumpărare la care se referă reclamantul.

Prin notele scrise arată că valoarea probatorie a contractelor sub semnătură privată a contractelor încheiate de către ... împreună cu ... cu privire la o parte din terenurile care au aparținut proprietarilor tabulari ... și soția ..., ar fi recunoscută prin sentința civilă nr. ... a Judecătoriei

În considerentele sentinței civile nr. ... a Judecătoriei ... se menționează însă că „dreptul pârâților și dreptul reclamantului se întemeiază pe aceleași dovezi cu privire la patrimoniul pe care îl avea ... la data naționalizării, respectiv contracte încheiate de acesta pe de o parte și proprietarii tabulari, ..., soția ... și ... (...), iar pe de altă parte adeverințele de proprietate emise de autoritatea administrativă în favoarea reclamantului îi consolidează îndreptățirea la reconstituire”(fila...). Prin urmare argumentul decisiv pentru care instanța a dispus anularea parțială a titlului de proprietate cu privire la anumite terenuri și emiterea titlului de proprietate în comun, a fost existența adeverințelor de proprietate nr. ... și ... depuse în copie și în prezentul dosar (filele ...).

Potrivit susținerilor reclamantului, suprafața de teren solicitată în prezenta cauză este diferită de suprafața de ... ha menționată în adeverința de proprietate nr. ... emisă în favoarea numiților ... și

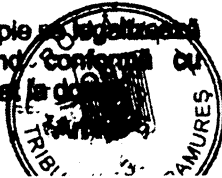
Față de considerentele expuse, având în vedere principiul efectului constitutiv de drepturi reale al înscrierii în cartea funciară și principiul forței probante a înscrierii în cartea funciară, instanța a apreciat că reclamantul nu a făcut dovada dreptului de proprietate al defunctului Latiș Alexandru, la momentul exproprierii terenului de către Statul Român în anul 1948 și prin urmare nu a dovedit îndreptățirea la reconstituire.

Împotriva acestei hotărâri a formulat apel petentul prin care a solicitat schimbarea în tot a hotărârii atacate și în consecință admiterea cererii de chemare în judecată așa cum a fost formulată.

Apelantul a considerat că în mod greșit a reținut instanța de judecată faptul că din cererea de reconstituire depusă la data de nu rezultă că ar fi individualizate terenurile solicitate, ci doar a invocat un testament și dreptul de moștenitor după defuncta

Mai mult decât atât, prin sentința civilă atacată, instanța a reținut faptul că drepturile reale asupra imobilelor se dobândesc numai prin înscrierea în Cartea funciară, iar având în

Prezenta copie este legalizată
de noi, fiind conformă cu
originalul aflat la dosar



vedere că antecesorul subsemnatului ... nu a fost proprietar tabular, instanța de judecată apreciază că nu a făcut dovada dreptului de proprietate la momentul exproprierii de către Statul Român în anul 1948 și implicit nu a făcut dovada dreptului de reconstituire.

Apelantul a înțeles să critice hotărârea primei instanțe, după cum urmează:

Cu privire la demersurile în baza legilor fondului funciar, apelantul a arătat faptul că terenul în litigiu a fost solicitat în repetate rânduri de apelant și de antecesorii săi în drepturi, astfel:

- cerere din data de ..., formulată de către ...;
- cerere din data de ..., formulată de către apelant;
- cerere nr. ... din data de ..., formulată de către apelant;
- cerere nr. ... din data de ..., formulată de către apelant prin care a solicitat în mod expres terenul ce face obiectul prezentei cauze;
- cerere nr. ... din data de ..., formulată de către apelant;
- cerere nr. ... din data de ..., formulată de către apelant.

Apelantul a precizat că în anul ... Primăria ... prin adresa nr. ... i-a solicitat acte doveditoare ale proprietății și ale filiației pentru a soluționa Cererea de reconstituire nr. Prin adresa nr. ... a transmis aceste documente (31 pagini de anexe).

În anul ... a revenit cu o noua adresa văzând că demersurile anterioare au fost ignorate de Comisia Locală care tergiversează soluționarea pentru a putea dispune după bunul plac de aceste terenuri.

Între timp a aflat de la OCPI că anumite suprafețe din terenul cumpărat de antecesorul său ... au fost atribuite altor moștenitori, ignorând solicitarea făcută de apelant.

Considerând că are dreptul la reconstituirea Dreptului de proprietate după autorul ... pentru Terenurile cumpărate de la Familia ... situate în Locurile cu denumirile „...”, „...” și „...” din C.f. ... Tg-Lapus nr. top. ..., iar după dezmembrarea din 1939 avem 3 parcele cu nr. top. ...; ..., în anul 2011 apelantul a intentat procese pentru anularea T.P. care conțin suprafețe de teren cumpărate de ... de la Familia ... din C.F..., Nr.Top..., ... și

În dosarul ... deschis la Judecătoria ..., prin Sentința Civilă nr.... a respins acțiunea.

În concluzie cererile de reconstituire și documentele de transfer a terenurilor din Cf...- ..., nr. top....; ... de la Familia ... la ... au fost validate de Tribunalul Maramureș, ele producând efecte prin anularea parțială a T.P. ... din ... referitor la suprafața din top. ... cu denumirea „...” și a T.P. ... din ... referitor la suprafețele cu denumirile „...” și „...” din top. ... și

În baza hotărârilor menționate au fost emise noi titluri de proprietate, privind o porțiune din terenul în litigiu, printre ai căror beneficiari se află și apelantul, respectiv:

- TP nr ... pentru suprafața de ..., ce face parte din parcela cu nr top inițial ... (titlu emis în urma anulării TP nr ...);

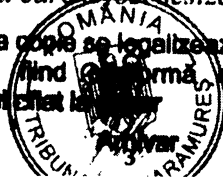
- TP nr ... pentru suprafața de ... mp, ce face parte din parcela cu nr top Inițial ... (titlu emis în urma anulării TP nr ...).

În continuarea motivelor de apel, reclamantul ... a arătat, în esență faptul că este îndreptățit să beneficieze, de principiu, de măsurile reparatorii prevăzute de prevederile legii fondului funciar după defunctul

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

Potrivit art. 519 C.proc.civ., „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Prezenta copie se legalizează
de noi, fiind în formă cu
originalul înțeles la ...



Tribunalul apreciază admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru a dezlega problema de drept pusă în discuția părților.

Se constată că prin cererea de chemare în judecată, reclamantul ... a solicitat instanței de judecată să dispună reconstituirea dreptului de proprietate pentru terenul în suprafață de ...iugăre, susținând că terenul a aparținut lui ... (persoană după care afirmă îndreptățirea la reconstituire).

Reclamantul ... a susținut, în cuprinsul cererii de chemare în judecată că nu a fost soluționată cererea de reconstituire a dreptului de proprietate deși a adresat Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor ... formulate mai multe solicitări.

Se constată că obiectul prezentului dosar vizează reconstituirea dreptului de proprietate, cererea este întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 18/1991, a Legii nr. 169/1997, respectiv a Legii nr. 247/2005, astfel că **Tribunalul Maramureș urmează să analizeze apelul declarat de ..., soluția pronunțată urmând să fie definitivă.**

Instanța constată că urmează să se pronunțe în ultimă instanță, iar completul care soluționează apelul declarat este constituit în cadrul tribunalului, sens în care apreciază că primele 2 condiții de admisibilitate ale sesizării sunt îndeplinite.

În ceea ce privește chestiunea de drept care face obiectul sesizării, se constată că la termenul din data de ... instanța a pus în discuție posibilitatea de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru a interpreta dispozițiile art. 51-53 din Legea nr. 18/1991, raportat la Deciziile nr. 44/2017, respectiv 139/2018 ale Curții Constituționale, respectiv admisibilitatea cererii de chemare în judecată prin care se solicită reconstituirea dreptului de proprietate în condițiile în care nu a fost urmată în totalitate și finalizată procedura administrativă stabilită de legile fondului funciar.

În speța dedusă judecătii nu a fost formulată o propunere de reconstituire/respingere a cererii de reconstituire, din partea Comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar și implicit nu a fost emisă nici hotărârea de validare/invalidare de către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Instanța a pus în discuție anterior, considerentele Deciziilor nr. 139/2018, respectiv ale Deciziei nr. 44/2017 a Curții Constituționale a României, iar din această perspectivă s-a pus în discuția părților admisibilitatea cererii de chemare în judecată având ca obiect reconstituirea dreptului de proprietate direct de către instanța de judecată, cu eludarea procedurii stabilite de legile fondului funciar (Legea 18/1991, Legea nr. 169/1997, Legea nr. 1/2000, Legea nr. 247/2005, respectiv Legea nr. 163/2013).

Problema de drept amintită reprezintă un element determinant în soluționarea litigiului dedus judecătii, în funcție de admisibilitatea sau inadmisibilitatea acestui demers judiciar urmând să fie analizată hotărârea judecătorească atacată și implicit cererea de chemare în judecată.

În prezentul dosar, astfel cum se remarcă și din cuprinsul părții introductive a prezentei încheieri de ședință, antecesoarea reclamantului-apelant și apelantul însuși au formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate, însă Comisia Locală nu a analizat cererea, astfel că reclamantului ... nu i s-a dat posibilitatea să continue procedura de fond funciar, finalizată administrativ prin emiterea unei hotărâri de către Comisia Județeană și eventual formularea plângerii împotriva acestei hotărâri în cadrul procedurii prevăzute de art. 51-53 din Legea nr. 18/1991 privind fondul funciar.

Prin Decizia nr. 44/2017, Curtea Constituțională a României a constatat că prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 165/2013, această dispoziție legală stabilind: „Comisiile locale și județene de fond funciar sau, după caz, Comisia de fond Funciar a Municipiului București, au

Prezenta copie se legalizează
de noi, fiind conformă
originalului aflat la dosar

*Activat



obligatia de a soluționa toate cererile de restituire, de a efectua punerile în posesie și de a elibera titlurile de proprietate până la data de 1 ianuarie 2018".

Obiectul sesizării l-a constituit doar prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 165/2013. Dispozițiile alin. 2 al art. 11 din același act normativ („2. În situația neîndeplinirii obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (1), persoana care se consideră îndreptățită poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile. Hotărârea pronunțată de instanța judecătorească este supusă numai apelului. Plângerea este scutită de taxa judiciară de timbru.”) nu au făcut obiectul acestei decizii. Ulterior, prin Legea nr. 111/2017, întregul articol 11 din Legea nr. 165/2013 a fost abrogat.

Ulterior, Curtea Constituțională a României s-a pronunțat prin Decizia nr. 139/2018 cu privire la compatibilitatea prevederilor art. 11 din Legea nr. 165/2013, cu Constituția României. Excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca devenită inadmisibilă.

S-a reținut în considerentele deciziei amintite faptul că:

„29. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că acestea prevăd că, în situația neîndeplinirii de către comisiile locale și județene de fond funciar sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București a obligației de a soluționa toate cererile de restituire, de a efectua punerile în posesie și de a elibera titlurile de proprietate în termenul a cărui prorogare succesivă a sancționat-o Curtea Constituțională prin decizia citată, persoana care se consideră îndreptățită poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile. Așadar, art. 11 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 consacră dreptul persoanelor care au formulat cereri de restituire în temeiul Legii nr. 18/1991 de a se adresa instanței în cazul neîndeplinirii de către autoritatea administrativă a obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (1) al art. 11 din aceeași lege. Or, efectul Deciziei Curții Constituționale nr. 44 din 31 decembrie 2016, prin care a fost constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 referitoare la termenul de îndeplinire a acestei obligații, se răsfrânge și asupra dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, astfel că, de la publicarea acesteia, persoanele interesate se puteau adresa fără constrângerea unui termen instanței judecătorești pentru obligarea comisiilor de fond funciar la ducerea la îndeplinire a atribuțiilor referitoare la soluționarea cererilor de restituire, efectuarea punerilor în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate.

30. Așa cum s-a arătat mai sus, ulterior, art. 11 din Legea nr. 165/2013 a fost abrogat în întregime prin Legea nr. 111/2017. Curtea apreciază că aceasta nu înseamnă însă că persoanele interesate nu mai dispun de un mecanism procedural care să le permită accesul la o instanță împotriva neîndeplinirii obligației stabilite în sarcina entității investite. În prezent, în temeiul art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, persoanele interesate se pot adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a solicita obligarea comisiilor locale și județene de fond funciar sau, după caz, a comisiei de Fond Funciar a Municipiului București, în condițiile art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, la soluționarea cererilor de restituire, efectuarea punerilor în posesie și, respectiv, eliberarea titlurilor de proprietate, în termenul prevăzut de art. 24 din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia, "dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii".

Prezenta copie se legalizează
de noi, fiind conformă cu
originalul din 14.06.2017



În prezentul litigiu instanța a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a interpreta prevederile art. 51-53 raportat la considerentele Deciziilor nr. 44/2017, respectiv nr. 139/2018 a Curții Constituționale.

În cuprinsul articolelor 51-53 din Legea nr. 18/1991 este indicat faptul că revine Comisiei județene competența de a soluționa contestațiile, să valideze sau să invalideze măsurile luate de Comisia locală, este stabilită calitatea procesuală activă și pasivă a Comisiilor de fond funciar (în limitele competențelor care le revin) și se stabilește expres că *„Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare.* (art. 53 alin. 2 din Legea nr. 18/1991).

Din această perspectivă se poate reține că procedura de reconstituire a dreptului de proprietate este una specială, strict reglementată de legiuitor. Procedura începe cu formularea cererii de reconstituire și depunerea documentației necesare pentru a se analiza îndreptățirea la reconstituire, analiza solicitării de către comisiile locale, formularea unei propuneri către Comisia Județeană care poate dispune reconstituirea dreptului de proprietate sau poate respinge solicitarea de reconstituire.

Legiuitorul a stabilit ca dispozițiile Comisiei Județene să fie singurele dispoziții care se atacă cu plângere și doar în acest cadru, instanța de judecată să stabilească dacă reclamantul este îndreptățit la reconstituirea dreptului de proprietate.

Coroborând considerentele deciziilor anterior menționate, considerente care sunt obligatorii, este necesar a se analiza posibilitatea formulării unei cereri de reconstituire a dreptului de proprietate direct în instanță, fără a se urma întreaga procedură de reconstituire și cu eludarea dispozițiilor art. 51-53 din Legea nr. 18/1991.

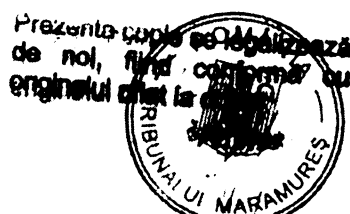
Pe de altă parte, în situația în care la nivelul uneia dintre entitățile implicate în procedura de reconstituire există un blocaj trebuie verificat dacă partea interesată poate ignora procedura administrativă și dispozițiile art. 51-53 din Legea nr. 18/1991 sesizând instanța de judecată cu solicitarea de a se analiza îndreptățirea la reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul principiilor generale de drept, sau partea are posibilitatea, astfel cum a statuat Curtea Constituțională a României în cuprinsul Deciziei nr. 139/2018, să formuleze o cerere de obligare a entității în culpă să rezolve cererea.

În concluzie, s-a apreciat că este necesar să fie lămurită problema de drept privind extinderea aplicabilității procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate prevăzute de art. 51-53 din Legea nr. 18/1991 (care vizează doar posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate ca urmare a admiterii plângerii împotriva hotărârii Comisiei județene) și situației în care procedura administrativă nu este finalizată, iar partea sesizează instanța cu o astfel de cerere, raportat și la considerentele Deciziilor Curții Constituționale a României nr. 44/2017, respectiv nr. 139/2018.

În ceea ce privește noutatea problemei de drept se constată că cererea de chemare în judecată care face obiectul prezentului litigiu a fost formulată la data de, iar Decizia nr. 139/27.03.2018 a Curții Constituționale a fost publicată în Monitorul Oficial al României la data de 23 iulie 2018.

Anterior datei de 26 mai 2017, prevederile art. 11 alin. 2 din Legea nr. 165/2013 era în vigoare și stabileau că: *„În situația neîndeplinirii obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (1), persoana care se consideră îndreptățită poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile. Hotărârea pronunțată de instanța judecătorească este supusă numai apelului. Plângerea este scutită de taxa judiciară de timbru.”*

Raportat la data sesizării instanței de judecată cu cererea de chemare în judecată, raportat la modificările legislative intervenite în cursul anului 2017, respectiv la considerentele



Curții Constituționale expuse în Decizia nr. 139/2018, s-a apreciat că și această condiție a noutății problemei de drept este îndeplinită.

Instanța apreciază că solicitarea de reconstituire a dreptului de proprietate formulată direct în instanță, fără a se respecta procedura administrativă obligatorie este inadmisibilă.

Astfel cum s-a arătat și anterior, cererea de reconstituire se depune la Comisia locală pentru aplicarea legilor fondului funciar. Ulterior acestui moment partea care se consideră îndreptățită trebuie să urmeze întreaga procedură administrativă, procedură care este finalizată prin emiterea hotărârii de reconstituire/respingere a cererii de reconstituire. Doar după emiterea hotărârii Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor partea are, potrivit art. 53 din Legea nr. 18/1991 posibilitatea de a pune în discuție, în fața instanței, îndreptățirea pentru reconstituirea dreptului de proprietate.

Până la acest moment, partea interesată are deschisă calea de acces la instanță în sensul avut în vedere și de Curtea Constituțională a României în sensul de a se solicita obligarea entității care a omis să-și îndeplinească obligațiile legale să le îndeplinească, potrivit art. 8 din Legea nr. 554/2004.

Dispozițiile art. 35 din Legea nr. 165/2013 fac trimitere la procedura prevăzută de art. 33-34 din același act normativ, procedură aplicabilă exclusiv cererilor formulate în baza Legii nr. 10/2001, astfel că nu se poate aplica prin analogie prevederile arătate în procedura legilor fondului funciar.

Apelantul ... a depus Note scrise, exprimând punctul său de vedere legat de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemei de drept, apreciind că sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate stabilite de art. 519 C.proc.civ..

S-a mai arătat că sesizarea instanței de judecată pentru a analiza solicitarea de reconstituire a dreptului de proprietate este admisibilă, susținând că nu există nici un impediment ca instanța să oblige intimatele să pună în posesie, să întocmească documentațiile necesare în vederea emiterii titlului de proprietate sau emiterea titlului de proprietate.

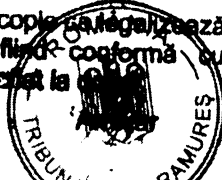
Apelantul ... a mai invocat în cuprinsul notelor scrise depuse de avocatul ales, faptul că nu a fost respectat termenul de soluționare de 45 de zile pentru soluționarea cererii, termen stabilit de art. 79 din Regulament.

În această situație în care termenul de soluționare a cererii este depășit, iar Comisia locală și-a exprimat în mod neechivoc poziția în sensul netemeinicii cererii de reconstituire, apelantul a arătat că în virtutea prevederilor legilor fondului funciar, a dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, instanța de judecată poate fi sesizată cu o cerere care să tindă la soluționarea în fond a cererii de reconstituire, chiar dacă emitere efectivă a dreptului de proprietate se va face tot în cadrul unei proceduri administrative.

În sprijinul opiniei exprimate, apelantul ... a invocat și prevederile art. 33-35 din Legea nr. 165/2013 potrivit cărora au fost impuse termene pentru soluționarea cererilor de reconstituire, iar în situația înc are entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele indicate în cuprinsul dispozițiilor anterior menționate, partea are posibilitatea de a sesiza instanța de judecată care se va pronunța asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune în natură sau după caz acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

Comisia locală de aplicare a legii fondului funciar ... și Comisia Județeană Maramureș pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor nu și-au expus punctul de vedere în legătură cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru dezlegarea problemei de drept puse în discuție.

În privința jurisprudenței instanței de judecată s-a constatat că la Tribunalul Maramureș au fost identificate decizii în cuprinsul cărora s-a apreciat că nu este posibilă formularea direct în instanță a cererii de reconstituire a dreptului de proprietate. Soluțiile au fost pronunțate în dosarul nr., respectiv în dosarul nr.

Prezenta copie legalizată
de noi, fiind conformă cu
originalul este la


În dosarul nr. ..., prin Decizia nr. ... a fost respins apelul declarat, apreciindu-se că soluția primei instanțe de a respinge cererea formulată direct în fața instanței este legală și temeinică, apreciindu-se că parcurgerea procedurii administrative stabilită de legile fondului funciar este obligatorie.

În dosarul nr. ..., prin Decizia nr. ... s-a admis apelul declarat a fost anulată sentința atacată și în rejudecare a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de reconstituire a dreptului de proprietate formulată direct în instanță cu ignorarea procedurii de reconstituire stabilită de legile fondului funciar.

Pentru motivele anterior expuse, instanța apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

DISPUNE:

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 51, art. 52 și a art. 53 din Legea nr. 18/1991 privind fondul funciar, prin prisma considerentelor Deciziilor nr. 44/2017 și nr. 139/2018 pronunțate de Curtea Constituțională a României, respectiv dacă este admisibilă cererea de chemare în judecată prin care se solicită instanței să dispună reconstituirea dreptului de proprietate în situația în care nu a fost finalizată procedura administrativă și în lipsa unei hotărâri a Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

.....

JUDECĂTOR

.....

GREFIER

.....

Prezenta copie se legalizează
de noi, fiind conformă cu
originalul aflat în dosar

Red. Tred

